

Очитѣ му сж polegато намѣстени, а ушитѣ му стърчатъ винаги нагорѣ. Глиганѣтъ вижда и чува доста отъ далечъ. На челюститѣ си носи дълги очни жби на дължина 9 сантим. нагорѣ закривени като рогъ. Тѣлото му е покрито съ черни, гжсти и твърди косми, наречени четина. Опашката му е кичеста и се допира до земята. На женската очнитѣ жби сж малки и главно по туй се различава отъ глигана.

Дивата свиня живѣе въ голѣмитѣ гори по цѣла Европа и Азия, па даже и въ далечния севѣръ. По насъ дивата свиня се срѣща много начесто, тѣй напр. срѣща се въ Срѣдня-Гора, Родопитѣ и Рила, а много рѣдко въ Ст.-Планина. Най-много животното обича да живѣе въ влажнитѣ гори, кждѣто текатъ рѣки и се намиратъ блата. Въ тия блата дивата свиня се валя като бивола, затова тѣлото ѝ бива винаги окалено, като на старъ биволъ.

Женската ражда въ годината отъ 6—8 малки и ги кърми съ млѣко. Тя много се труди за тѣхъ: сама имъ изкопава трапъ, напълва го съ мѣхъ и суха шума, за да лежатъ, дордѣ сж малки. Прѣзъ първитѣ дни майката лежи повечето при малкитѣ си и твърдѣ наредко излиза за храна. Малкитѣ диви свинчета биватъ много пѣргави, а когато поотрастатъ, като мравки се прѣскаатъ изъ гората за храна. Щомъ се хранятъ, пакъ се връщатъ въ жилището си, гдѣто ги е родила майка имъ.

Дивата свиня се храни съ разни гжби, желадѣ, кестени и диви овочия. Най много обича да се настани близу до нѣкое плодородно поле, гдѣто причинява голѣми загуби на земледѣлцитѣ. Когато е изгладнѣла много, тя не пропуска нито мърша, нито зайци и др. дребни животни. Прѣзъ това врѣме тя пжтува нѣколко километра надалечъ, само и само да си намѣри храна.

Ловцитѣ я биятъ заради вкусното ѝ месо, масѣта